

V spomin Željku Vidicu

Zopet je ugasnilo mlado življenje. Čeprav naravoslovci poznamo zakone narave, se ne moremo sprijazniti s tem, da konča nekdo poln načrtov, iskrene zavzetosti za stroko, nekdo, ki bi ga stroka prav zdaj tako zelo potrebovala. Željko se je rodil na Jesenicah 27. januarja 1965 leta, kjer je hodil v osnovno šolo. Od tam ga je ljubezen do morja zanesla v Piran, kjer je obiskoval Srednjo pomorsko in prometno šolo, ki jo je leta 1984 zaključil. Po maturi se je odločil za študij naravoslovja. Fizika je bila tista, od katere je pričakoval največ odgovorov za svojo zvedavo dušo. Ni zadovoljila vseh njegovih pričakovanj, čeprav je študij fizike absolviral, se je odločil za geologijo. Na študij geologije je prinesel bogato doto s fizike. Dobro znanje matematike in fizike mu je dalo osnovo za drugačno razmišljanje o geologiji. Največji izziv je videl v paleontologiji. Že v

nižjih letnikih študija je našel snov za svoje nadaljnje raziskovanje. Začel se je seznanjati z mikroendoliti in njihovim pomenom za geologijo. Tematika ga je navduševala ves čas študija, prosti čas je porabil za proučevanje mikroendolitov v različnih objektih in za zbiranje strokovne literature. Z zavzetim delom, sistematičnim pristopom in kupom novih idej je izdelal model delovanja cianobakterij na karbonatno obalo slovenskega primorja ter njihovo odvisnost od globine.

Zato je svoje diplomsko delo lahko izdelal razmeroma hitro in pri tem dobil kvalitetne rezultate. Njegovo delo je bilo ocenjeno z najvišjimi ocenami in je zanj prejel fakultetno Prešernovo nagrado za študente.

Pri raziskovalnem delu ga je odlikovala jasna opredelitev problema, izvirni pristop pri njegovem reševanju in velika delovna vnema.

Mesto mladega raziskovalca na fakulteti, ki ga je zasedel leta 1996, ga je neizmereno osrečilo. Z veliko voljo in navdušenjem je razširil svoje raziskovanje cianobakterij. Želel je izpopolniti svoj model globinskega coniranja današnjega morskega okolja, ki bi ga lahko uporabil tudi za študij fosilnih razmer. Iskal je karbonatni medij, ki bi bil podobne kvalitete na vseh globinah, primerno velik in presojen. Našel ga je v spikulah kalcispongij. Začel je sistematično zbirati vzorce iz različnih globin v severnem Jadranu. Da bi lažje opazoval morsko dno in pobiral vzorce z dna, je končal

tečaj potapljanja. Preučeval je vzorce, ki so jih puščale različne vrste cianobakterij v spikulah spongij. Za objektivno obdelavo vzorcev si je izdelal svoj računalniški program. Posnel je na stotine fotografij vzorcev spikul, ki jih je potem računalniško obdelal in že dobival prve spodbudne rezultate, ki jih je to jesen nameraval strniti v magistrski nalogi ...

V svojem kratkem podiplomskem delovanju je pripravil predavanje na 13. strokovnem posvetovanju slovenskih geologov leta 1997, napisal poljuden članek za revijo Gea o mikroendolitih in imel v pripravi razpravo za strokovno geološko revijo.

Morje je ustavilo njegovo mlado, vendar uspešno strokovno kariero. Ob tem nas tolaži misel, da je vsaj v svojem raziskovalnem delu našel kanček sreče, ki mu je bila sicer v življenju tako skopo odmerjena.

Jernej Pavšič